

Quina sabata és la teva?

Hola em dic Albert sóc el depenent d'aquesta sabateria.

"Bon dia tingui, Que està buscant?"

"Doncs busco unes sabatilles que siguin còmodes i flexibles" - va dir un jove

"Veig que les que té estan trencades"

"Si es queestic sense feina i no puc comprar-me unes i per caminar pel carrer necessito d'un es de noves però ningú me les ha donat"

"Jo crec que algunes trobarem per donar-li"

"Bon dia tingui, Què està buscant?"

"Doncs busco unes sabates que em permetin anar a caminar solitari per la muntanya, vull apropar-me a la natura" - va dir un muntanyer

"Per què es vol anar lluny?"

"La veritat es queestic sol en la ciutat, he perdut la meva família i vull veure si així puc recuperar una mica d'esperança"

"Em sembla que al mostrador tinc el que està buscant"

"Bon dia tingui, Miri m'agradaria donar-li al meu fill unes sabates que li serveixi per créixer com a persona i que pugui donar-se als demés" - va dir una mare

"Uff, aquestes són molt difícils de trobar, miraré si tinc algunes al magatzem"

"Bon dia tingui, he perdut l'esperança, m'han dit que en aquesta sabateria potser em donaran unes sabates per recuperar-la" - va dir una senyora

"Crec que tinc unes a l'aparador que li poden servir, Vostè té un 39, li donaré un 40 per tal que pugui estar més còmode i alegrar-la més".

"Bon dia tingui, se li veu content, Ostres no porta sabates"

"Carai es la primera persona que es fixa que no porto sabates, mira que he caminat pel món i ningú m'ho havia dit"

"Senyor jo ven sabates i per això em fixo"

"Doncs li diré que no vull sabates, de fet li vinc a portar aquestes sabates que he recollit de persones que me les han donat perquè ja no les necessiten"

"Com que no les necessiten?"

"Doncs miri, ja no les necessiten, sap al final de tot no necessitarem sabates per caminar"

Que em perdoni un amic meu que li he agafat una idea que explica moltes vegades: la nostra església és com una sabateria i en ella cadascú cerca les sabates que li semblen millor. Uns les volen molt boniques, altres les volen més pràctiques, altres les volen per caminar lluny, etc..

Arriba Nadal i amb ell la necessitat d'apropar-nos al que pensa i viu diferent, al que no té la sort de tenir una família, al que ha perdut l'esperança, la que no arriba final de mes, el que ningú l'escolta. Es en aquest Nadal on podem començar a ser sabaters i ser capaços de donar a cadascú la sabata que li va bé i que en llibertat cadascú la pugui escollir. Però sabem ben cert que en el regne de Déu tots anem descalços.

Us desitgem un Felç Nadal i un Bon Any 2020.

Pau i Bé.

Assís, centre d'acollida

Dones amb llar, un nou projecte il·lusionant pel 2019

El Juan comença el dia amb un bon entrepà, café en llet, croissant i fruita al Centre d'Acollida Assís, després vol carregar el mòbil i connectar-se a internet, la Roser, una de les 250 voluntàries, l'ajudarà a fer unes gestions que necessita per demanar una documentació, es dutxarà i recollirà alguna roba d'abric. Avui també té visita amb la podòloga i per la tarda com cada dimarts i dijous farà classe de castellà, perquè encara que ja fa un temps que va arribar de Romania, li costa molt fer-se entendre. Per les escales es creua amb la Martina, que també va cada dia al centre per esmorzar i dutxar-se amb la tranquil·litat de poder deixar el seu inseparable gos. Assís és el primer centre on cuiden unes hores d'aquests animals de companyia perquè els seus amos puguin fer les gestions que necessitin. També saluden la Mirabella i en Mohammed, dos alumnes que participen en un curs d'extensió universitària de formació en horts urbans i centres de compostatge.

Els són una petita mostra de les 1.700 persones que passen cada any, de dilluns a diumenge, pel centre Assís, una associació de voluntariat, que va néixer el 2001, de la inquietud d'un grup de persones vinculades a les parròquies de l'arxiprestat de Sarrià-Les Corts, amb l'objectiu d'atendre persones sense llar i facilitar processos d'inclusió social, treballant la sensibilització ciutadana en relació a la situació que pateixen. "Volem que Assís sigui un espai digne, on gent tan diversa, es senti acollida i tractada de forma humana per millorar la seva autoestima, els oferim oportunitats perquè visquin millor i tinguin accés a una xarxa normalitzada de recursos socials", explica Jesús Ruiz, treballador social, vinculat al centre des de fa 15 anys i actualment el seu director. Amb un pressupost de 600.000 euros el 2018, un 65% són ingressos propis, gràcies a entitats i empreses benefactores, concerts, sopars i activitats solidàries, i la resta prové de l'ajuntament i de la Generalitat.

Les 140 persones que arriben cada dia a Assís tenen problemes de droga i alcohol, malalties mentals, són víctimes de la violència, gent gran amb una pensió de 400€, molts d'ells dormen al carrer o en albergs perquè no tenen recursos per pagar una habitació, també arriben joves que surten dels serveis tutelats a l'arribar a la majoria d'edat, "un gran repte per la societat, tot el que no fem ara, es convertirà en una urgència pel futur", segons l'experiència de Ruiz. Un dels projectes més il·lusionants pel 2019 és dones amb llar. "Actualment només ens arriben un 15% de les 120 dones que viuen al carrer, és un col·lectiu més vulnerable, que pateix més violència física i sexual i amb un índex molt més elevat de suïcidis que els homes en les mateixes circumstàncies", segons Jesús Ruiz. El projecte dones amb llar, per tant, amb l'ajuda d'un equip d'educadores i psicòlogues, vol tenir una major sensibilitat per aquesta problemàtica. En aquest sentit, ja s'han donat 3 pisos d'acollida per dones, del total de 17 pisos que han ofertat al 2018.

El centre Assís, al carrer Isaac Albéniz, al barri de Sarrià, tindrà una nova ubicació al costat d'on estan ara, en dos nous solars. Un d'ells funcionarà com l'actual, amb un servei de menjador social que també oferirà dinars, i l'altre edifici, que es vol inaugurar l'octubre del 2020, serà exclusivament per pisos protegits per dones sense sostre. Serà la Llar Rosario Endrinal, en homenatge a la Rosario, que uns nois van cremar el 16 de desembre del 2005, mentre dormia en un caixer automàtic.

Gloria Carrizosa Servitje

Ben segur que vindrà el Nadal!

Si creus que el somriure té més força que la violència,
si creus en el poder d'un mà oberta,
si creus que allò que uneix les persones
és molt més que allò que les separa,
si creus que el fet de ser diferent
és més una riquesa que no un perill,
si saps mirar l'altre amb amor, sense desconfiances,
si prefereixes més la confiança que no pas la sospita,
si penses que ets tu el qui has de fer el primer pas,
si prepares el teu cor com qui neteja la casa de tots,
si avui et preguntes el perquè del Nadal,
si l'esguard d'un infant és encara capaç de desarmar-te,
si, més enllà de les llumenetes,
el teu esperit s'orienta cap a la tendra fosca de la cova,
si mantens la il·lusió per comunicar als altres
que la vida també és una festa,
si l'esguard d'un Infant que no parla et fa pregar,
si el silenci d'aquest Infant et fa pensar que és paraula de Déu,
llavors estàs en ple Advent i ben segur que vindrà el Nadal!

Nadal

Alguns diuen que el desembre celebren el solstici; jo també –la llum m'agrada tant!–, però enllà d'aquest desfici celebro més encara: Déu en el món, Déu adolorit que li diguin el més gran mentre van matant en el seu nom, Déu que es fa petit, proper, infant, ofrena i paradoxa, acompanyament i cant, llei de l'univers i solitud desemparada.

Alguns celebren el solstici, jo n'espero un de més gran: tanta llum dins nostre, menystinguda i eclipsada! el coratge, la tendresa, l'alegria, l'abraçada, la bona voluntat, la humanitat pacificada: aquesta llum, quan brillarà?

La claror que celebrem, com desborda la de l'alba, la del dia, la del vespre: és Nadal, etern demà! Déu infant sacseja el món amb una mà petita i balba, trontollen els poders i tan sols l'Amor se salva, única claror que sap salvar.

David Jou, 2016
(Del llibre Cartografies de Déu)

SECRETARIAT DIOCESÀ PELS MARGINATS

Objectius

L'objectiu últim del Secretariat Diocesà pels marginats és l'evangelització entesa com un alliberament total de la persona.

El Secretariat té present que si hi ha marginats, és, perquè hi ha una societat que margina. Per això l'acció de l'Església ha de preparar la persona del marginat per incorporar-se a una comunitat humana i fer front a les causes de la marginació, amb un esperit servicial, solidari i crític; sempre en proximitat, sintonia i comunió amb les persones i situacions de marginació. Alhora que ha de predisposar i educar la ciutadania a acollir els marginats, acompanyar-los i integrar-los en la vida social. Conscients de la gravetat que avui té el problema de la marginació, el Secretariat procurarà suscitar vocacions, tant entre els laics com entre els religiosos per atendre aquest camp.

Secretariat Diocesà pels Marginats
Sant Pau, 101
(Parròquia de Sant Pau del Camp)
08001 Barcelona
Telèfon 933176397
e-mail: sdmarginacio@arqbcn.cat

Podeu col.laborar amb nosaltres:

1. Donant-nos la vostra opinió sobre Eines.
2. Fent-nos arribar les adreces electròniques de persones o entitats interessades en rebre els nostres materials.
3. Compartint amb nosaltres els vostres materials pastorals sobre la marginació i el Quart Món.

Moltes gràcies a tots i a totes!